

3 - Mijn rechten na afloop van het proces

A. Kan ik tegen de beslissing van de rechtbank in beroep gaan?

Ja. In het algemeen – behoudens de uitzonderingen waarin de wet voorziet (zie artikel 593 van het Italiaanse wetboek van strafvordering (*codice di procedura penale*)) – kan er tegen het veroordelende vonnis beroep worden ingesteld. Subsidiair kan tegen vonnissen in eerste aanleg waartegen beroep kan worden ingesteld, rechtstreeks beroep in cassatie worden ingesteld.

B. Wat zijn de beroepsmogelijkheden?

Tegen vonnissen die zijn geweest in hoger beroep of waartegen geen beroep kan worden ingesteld, kan – behalve in de gevallen waarin bijzondere bepalingen voorzien – beroep worden ingesteld bij het Hof van Cassatie op de bij de wet bepaalde gronden (zie artikel 606 van het wetboek van strafvordering).

C. Wat gebeurt er als ik word veroordeeld?

i. Strafregister

In het algemeen worden uittreksels van, onder meer, definitieve strafrechtelijke veroordelingen ingeschreven in het strafregister.

v. Uitvoering van de straf, overbrenging van gevangenen, proeftijd en alternatieve straffen

Voorwaardelijke straf: in de regel kan de rechter bij het uitspreken van een veroordeling tot gevangenisstraf of aanhouding voor ten hoogste twee jaar of tot een geldboete die – alleen of in combinatie met een detentiestraf en geïndiceerd overeenkomstig de wet – gelijkstaat aan een vrijheidsbenemende straf voor een totale duur van ten hoogste twee jaar, bevelen dat de tenuitvoerlegging van de straf wordt opgeschort voor een periode van vijf jaar indien de veroordeling betrekking heeft op een misdrijf, en van twee jaar indien de veroordeling betrekking heeft op een overtreding. Voor minderjarigen en personen jonger dan 21 jaar gelden hogere strafmaxima (respectievelijk drie jaar en twee jaar en zes maanden).

Alternatieven voor gevangenisstraf: krachtens artikel 53 van Wet nr. 689 van 24 november 1981 kan, wanneer de rechter het nodig acht de duur van de detentiestraf binnen de grens van twee jaar te houden, de straf worden vervangen door een regime van semi-vrijheid. Wanneer de rechter vindt dat de straf binnen de grens van een jaar moet blijven, kan deze ook worden vervangen door vrijheid onder toezicht. Wanneer de rechter vindt dat de straf binnen de grens van zes maanden moet blijven, kan deze ook worden vervangen door een dagboete.

Tenuitvoerlegging van de straf: in het algemeen – behalve in het geval van een persoon die zich voor het type misdrijf waarvoor de uit te voeren veroordeling is uitgesproken, in voorlopige hechtenis bevindt op het moment dat de straf onherroepelijk wordt – wordt de tenuitvoerlegging van een detentiestraf (ook als deze het restant vormt van een langere straf) die niet meer dan vier jaar bedraagt en die niet is opgelegd voor bepaalde ernstige misdrijven, zoals genoemd in artikel 656, lid 9, punt a), van het wetboek van strafvordering en in artikel 4 bis van Wet nr. 354/1975, opgeschort door het openbaar ministerie (*pubblico ministero*) bij een aan de veroordeelde en zijn of haar advocaat betekende beschikking. Deze bevat onder meer de mededeling dat binnen de voorwaarden van de wet een verzoek om een alternatieve maatregel voor gewone gevangenisstraf kan worden ingediend. Het eventueel ingediende verzoek om een alternatieve maatregel wordt behandeld door de toezichtsrechtbank

(Magistratura di Sorveglianza).

Overbrenging van gedetineerden: hiervoor gelden de bepalingen van Wetsbesluit nr. 16 van 7.9.2010 – aangenomen overeenkomstig Machtingswet nr. 88 van 7.7.2009 (Gemeenschapsrecht 2008) – om het nationale recht in overeenstemming te brengen met Kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 (inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie) of met de bepalingen van de bilaterale internationale verdragen die Italië op dit vlak heeft gesloten.

■ Laatste update: 13/01/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.